

21.6.2026 – Den otců – aneb Abba, Otče!

Čtení: Žalm 103,8-18; Efez 6,1-4

Písně: 446 – Moudrosti poklad z nebe; Otče náš nebeský; Otče můj drahý; Solo – Otče můj; 717 – Tvá Pane láska

Vždyť je psáno: „Nepřijali jste ducha otroctví, abyste znovu žili ve strachu, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti“ (Římanům 8,15–16).

Den otců: oslavme svého pozemského i nebeského Otce

Den otců se postupně rozšířil po celém světě a v roce 1972 se stal oficiálním státním svátkem v USA, když prezident Nixon podepsal příslušnou proklamaci. Kdyby měl Ježíš napsat na školní tabuli jednu větu, možná by zněla: „**Bůh je Otec.**“ Právě tak totiž Ježíš o Bohu mluvil a učil to i své učedníky. Když se ho ptali, jak se mají modlit, odpověděl: „**Když se modlíte, říkejte: Otče**“ (Luk. 11,2).

Bůh jako Otec

Označení „Otec“ nejlépe vyjadřuje, kdo Bůh je. Je Otcem Božího Syna a skrze Ježíše Krista zve i nás, abychom se stali Božími dětmi. Slovo Otec také ukazuje, jaký vztah chce mít Bůh ke každému člověku. Dobrý otec chce být svým dětem nablízku, odpouštět jim a pomáhat jim. Krásně to vidíme v podobenství o marnotratném synovi, které bývá nazýváno také podobenstvím o milosrdném Otci. Nazývat Boha Otcem znamená, že za ním můžeme přijít kdykoliv – když jsme silní i když jsme slabí, když se nám daří i když jsme selhali. Někdy však v nás vzniká nedůvěra a pochybnosti, zda je Bůh skutečně dobrým Otcem.

Proč je někdy těžké vidět v Bohu Otce?

Mnoho lidí má s tímto oslovením problém. Překážkou mohou být špatné zkušenosti s vlastním otcem, utrpení a zlo ve světě nebo následky vlastních chyb. Člověk si pak klade otázku: „Jak může milující Otec něco takového dopustit?“ Přesto nás Ježíš vede k tomu, abychom v Bohu objevovali především Otce. V Bibli najdeme mnoho označení Boha – Stvořitel, Pán, Dárce života a další. Každé z nich nám něco důležitého říká. Přesto by podle křesťanské víry mělo mít první místo právě slovo „Otec“, protože nejlépe vystihuje Boží lásku a jeho vztah k lidem. Bůh není vzdálený vládce ani chladný stvořitel. Zve nás do osobního vztahu se sebou. Člověk není „Boží hračkou“, ale je povolán stát se Božím dítětem. Díky Ježíši Kristu můžeme poznávat Otce a stávat se mu podobnými. Jak říká Ježíš ve své velekněžské modlitbě: „**Dal jsem jim poznat tvé jméno, a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich**“ (Jan 17,26).

Proč je důležitý pozemský otec?

Den otců nám připomíná význam našich tatínků. Otcovství není snadné. Je spojeno s každodenní odpovědností, obětavostí a péčí o rodinu.

Otec je důležitý, protože:

- dává svému dítěti dar života,
- je prvním mužským vzorem v jeho životě,
- učí svým příkladem více než slovy,
- podporuje děti ve hře, sportu a aktivním životě,
- ukazuje, jak vypadá zdravý vztah založený na lásce a úctě,
- učí praktickým dovednostem potřebným pro život,
- pomáhá budovat sebevědomí a samostatnost,

- učí děti milovat a vytvářet dobré vztahy,
- pro věřící je také obrazem Boha Otce.

Proč je důležitý nebeský Otec?

Bůh je naším prvním Otcem. Miloval nás ještě dříve, než jsme se narodili. Stvořil svět, daroval nám život a poslal svého Syna, aby nás zachránil.

Jeho láska není podmíněná našimi úspěchy ani selháními. Zůstává věrný a stále nás zve k sobě.

Co říká Bible o otcích?

Bible sice nestanovuje zvláštní svátek otců, přesto přikládá otcovství velký význam. V knize Genesis čteme o Jabalovi, který byl „otcem těch, kteří bydlí ve stanech a chovají dobytek“, a o jeho bratru Jubalovi, který byl „otcem všech, kteří hrají na harfu a flétnu“ (Gen. 4,20–21). Když Bůh změnil Abramovo jméno na Abraham, řekl mu: „**Učinil jsem tě otcem mnoha národů**“ (Gen 17,5).

Také Nový zákon často mluví o Bohu jako o Otci (Mat 5,45; 6,9,32; Řím 1,7; 15,6; 1 Korint. 8,6). Ježíš svému Otci prokazoval úctu a poslušnost (Jan 17,1–5). Apoštol Pavel pak připomíná důležitost úcty k rodičům: „**Cti svého otce a svou matku – a to je první přikázání se zaslíbením –, aby se ti dobře vedlo a abys dlouho žil na zemi**“ (Efez 6,2–3).

Dnes se moje myšlenky zvláště obracejí k Bohu Otci. Je to něco naprosto výjimečného, že obyčejný člověk, jako jsem já, může oslovovat Boha slovy: „Otče.“ Odkud mám takové právo? Vyplývá z víry a z přijetí Božího Syna. Uvěřil jsem, že Ježíš je Boží Syn, který zemřel za mé hříchy, ospravedlnil mě před Bohem a daroval mi věčný život. „Těm však, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal právo stát se Božími dětmi“ (Jan 1,12). Právě proto, že je můj život skrze víru skryt v Božím Synu, Ježíši Kristu, mohu Boha oslovovat jako Otce. Vždyť je psáno: „Nepřijali jste ducha otroctví, abyste znovu žili ve strachu, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti“ (Římanům 8,15–16). Proto také mohu od nebeského Otce očekávat vše, co je pro mě v každé oblasti života nejlepší a nejprospěšnější. Vždyť „on neušetřil ani vlastního Syna, ale vydal ho za nás všechny; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ (Římanům 8,32). Mám tím na mysli jak povzbuzení a různé dary, tak i kázeň a napomenutí, která patří k otcovské lásce. Tato veliká štědrost nebeského Otce ve mně probouzí hlubokou úctu a respekt. Čím více ho poznávám, tím více si ho vážím a uctívám. Zároveň jsem daleko od jakýchkoli projevů, které by mohly působit jako přílišné familiární zacházení s Bohem. Nejsem a nikdy nebudu Božím synem ve stejném smyslu jako jednorozený Boží Syn, Ježíš Kristus. Božím dítětem jsem pouze skrze něj. Bůh je mým Otcem jedině proto, že jsem v jeho Synu, Ježíši Kristu. Jakou mám radost z toho, že jsem se znovu narodil, že Kristus skrze víru přebývá v mém srdci! Ne každý může Boha oslovovat jako Otce, ale já mám tu výsadu a právo každý den říkat:

„Otče náš, který jsi v nebesích...“

Den otců, který slavíme 21. června, je příležitostí poděkovat našim pozemským otcům a zároveň si připomenout Boha jako našeho nebeského Otce. Modleme se za všechny tatínky, aby byli svým dětem dobrým příkladem a nacházeli inspiraci v Bohu Otci. A prosme také o to, abychom stále více objevovali Boží lásku. Když znovu objevíme, že Bůh je Otec, promění se i náš pohled na svět. Budeme v něm více vidět krásu, naději a radost ze života.